Ч. 58. Субота 13 (26) марта 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї в Австриї. — Російский офіцир про перший атак на Порт-Артур і значінє послідного атаку. — Японьский офіцир від маринарки про Порт-Артур).

Якийсь, видко дуже добре поінформований віденьский кореспондент берлиньского Tagblatt-у, подає характеристичну звістку про теперішну ситуацию в Австриї, називаючи єї „грозячою небезпечністю“ для Німців. Згаданий дописуватель звертає насамперед увагу на то, що Німці задивили ся на Мадярів та задумали були так само побороти ческу обструкцию. То їм не удало ся, а противно они довели до того, що ческа обструкция скріпила ся ще другими славянами та Італіянцями. Ческої обструкциї не можна побороти, бо нема на то способу; самі Німці впрочім противні тому, бо боять ся, що тогди можна би так само побороти і їх обструкцию а того они не хотять. Порозуміне Чехів з Німцями мало би тепер більше вигляду на успіх, як би Німці не дуже тому були противні, бо Чехи стали трохи податливійші. Для Німців настала тепер критична хвиля. Они суть в меншости а хотіли би конче верховодити, — то могло би лиш тоді стати ся, як би они з другими народностями помирили ся. Без компромісів не можуть тепер народности в Австриї жити разом. Коли Німці в теперішній хвили не будуть мати порозуміня для тої правди, то виставлять ся на то, що знов всі сполучать ся против них, щоби їх відперти і притиснути до стіни. — Той же сам кореспондент каже, що становище президента міністрів дра Кербера єсть все ще кріпке, бо др. Кербер має ще й тепер так само як давнійше повне довірє у Цісаря.

До Петербурга наспів сими днями лист, в котрім один офіцир з Порт Артура так описує перший атак Японців на сю кріпость: „Дня 9 лютого відбули ся мої перші огненні хрестини. День був ясний, коли на овиді показали ся якісь темні предмети, ставали що раз більші і підходили близше, зразу один, відтак два, наконець пятнайцять. Підпливали що раз близше і близше, аж на девять верст віддалї. Нараз роздав ся страшенний гук; пук один ґранат. Величезний стовп води бухнув до гори. Поза нами знов щось вибухло. Дивна річ, чоловік остаточно не чує, що має тіло. Тратить зовсім чувство; лиш одно у нас питане: „Коли добре стріляють, чи цілять в наші батериї.“ Зразу не досягають нас кулї, пізнійше летять понад нашими головами поза нас. Але опісля бють в свою мету. Представте собі наше положенє! Розуміє ся, що побережні батерії і дванайцять кораблів зараз відповіли. Воякам треба верещати прикази просто до уха, що чоловік аж захрипне. В сїй убийчій війнї шкірила до нас смерть зуби із 150 величезних пушок. Дика оргїя! Дим, пара і порох були страшенні. Нараз чути страшні стогни: якомусь воякови кусень ґранату урвав ніс — але хто би на то тепер зважав! Єго виносять. Хтось доторкнув ся мене по плечи і звертає мою увагу на щось, що діє ся підо мною. Я збігаю на долину — а тут оргїя в повнім ході. Ґранати сиплють ся дощем, чисті штучні огнї, кусні з них розлітають ся всї боки, коло мене летить кусень землї а дим такий, що сьвіта не видко. Я біжу до моєї батериї. Там представляє ся менї страшний образ. Помежи пушками лежать всякі убиті і поранені ґранатами. Одному вирвало внутренности, другому урвало голову, третому кусень ґранату вбив ся в голову. Сталева гармата розбита. Кров і кров, куди подивити ся. Я велїв убитих позабирати. Наконець по невідній горячій хвили настав конець. Японцї відступили. Дим розійшов ся, показало ся сонце. Але у всїх настало страшне ослабленє нервів! Ґенерал Штессель з'явив ся і ґратулює до огненних хрестин та роздає відзнаки. Комендант батериї одержав хрест Георгія, але зараз треба єго було занести до шпиталю, бо він тяжко ранений. Але коли би ви були виділи

---

26)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Великий годинник на двірци у Владивостоцї, що точнїсенько так само виглядає як годинник на двірци при улици Фридриха в Берлинї, показує 3 год. 25 мінут. Кондуктор свиснув на своїй свиставцї, машина відповіла довгим свистом. Кондуктор свиснув другий раз, але сим разом коротко і остро, машина відповіла так само коротко і остро, а відтак поїзд рушив поволи з місця.

Сим разом я вже в поїздї; сиджу собі розперши ся в однім кутику пересїку першої кляси оббитого червоним плюшом. Білий чоловік на далекім Всходї, коли знає собі честь і хоче, щоби й другі єму честь віддавали, їде завсїгди лиш першою клясою. Сиджу тут собі як би у себе дома, так менї тут все миле та любе. Подушка мягка, не така, як матерац в „нумері“ моєї гостинниці; чисто витерті шиби від вікон, хорошенькі; офіцирскі діточки зі своєю мамою, убраною з париским шиком в сукню найновійшої моди, вертають домів і сидять напроти мене та розпаковують і ще раз оглядають річи, що накупили в містї, а відтак тото приятне трясенє ваґона! З невисказаним чувством блаженности замикаю очи, щоби ту скору проминаючу хвильку задержати при собі. Вся моя подорож, всї мої пригоди, всї вигоди і невигоди почавши від їзди зелїзницею аж до Ґенуи а відтак ріжними дорогами і сторонами аж до Владивостока стають менї перед очима.

Їду в дуже добрім настрою і навіть не виджу того, що поїзд переїхав вже через Светлянскую а тепер їде вздовж побережа Амурского заливу зовсім такою самою скоростию, як той чоловік, що перший пустив ся гостинцем на колесї. Якийсь час їде поїзд понад море, охрестність могла би бути живописна, місцями таки єсть такою, коли з поза гущавини, що вкриває горби і стїнки, визирають лїтнї двірки зажиточнїйших купців з Владивостока або коли на закрутах, котрих тут єсть дуже богато, око спинить ся на якійсь касарни полку, що пильнує усурийскої зелїзницї, і при помочи уяви утворює собі з неї похожість на любеньке Мірамаре коло Триєсту.

По пяти кільометрах їзди приходить перша стация, Первая Речка! Після первістного пляну мала тут бути послїдна стация усурийскої зелїзницї а до Золотого рога мала бути поведена лиш довозова зелїзниця. Коли опісля той плян залишено, став тутешний дворець додатковим для двірця у Владивостоцї. Куди подивити ся, всюди тут повно війска, бо тут суть касарнї того війска, що стоїть залогою коло Владивостока. Постоявши тут 20 мінут — Росияни, загально взявши, не люблять стояти коротше — їдемо дальше. Охрестність єсть однаково хороша, місцями стає навіть ідилїчна, так примїром одинайцять кільометрів дальше коло слїдуючої стациї Седанка, де єсть найбільше двірків (дач) владивостоцких купців. В очи впадає особливо якийсь великий будинок. То давнїйша фабрика сїрників Суворова. Фабрика тота була заведена на великі розміри, але мимо того, що правительство росийске наложило було високе мито на японьскі сїрнички, щоби тим способом спинити японьску конкуренцію, не могла удержати ся і збанкротувала, а то головно в наслїдок лихої господарки, злого веденя рахунків та великих крадежий.

Коло слїдуючої стациї Хилково видимо великі склади камінного вугля, котрий тут добувають і палять ним на зелїзницях. Управа зелїзницї взяла сама в свої руки добуванє вугля. Владивосток привозить собі камінний вугол по найбільшій части із Сахалїну. Впрочім покладів камінного вугля на Сибіри ще не рушено і навіть мало ще знати, які они і як далеко сягають. Добувати тут камінний вуголь було би навіть задля многих иньших перешкод ще й головно тому дуже трудно, що тут дуже великий брак робітників і був би тим більший, чим дальше в глубину краю були би копальнї положені.

Поки що палять на сибірскій зелїзници, з виїмкою усурийскої зелїзницї і на всїх сибірских пароходах лиш самим деревом. Отже доки ще стає сибірских лїсів, в котрих веде ся просто нечувана рабівнича господарка, нема ніякої конечної причини брати ся добувати

нещасливі кораблї, коли їх з розбитими машинами тягнули до порту! Всї плакали, офіцири, моряки, вояки, жінки!"

Фахові знатоки кажуть, що послідний атак Японців на Порт Артур мав лиш на цїли переконати ся, чи росийска фльота есть в Портї, бо як звістно, говорено, що она виплила на широке море і їй удало ся сполучити ся з владивостоцкою ескадрою. Адмірал Тоґо осягнув свою цїль, бо росийскі кораблї дїйстно виплили з порту і показали ся.

Один з виднїйших японьских офіцирів маринарки, що вернув з поля війни до Токіо, сказав кореспондентови часописи „Daily Chronicle", що після его погляду війна буде дуже довго тягнути ся. Порт Артур то страшно тяжкий до згризеня оріх. Він оцїняє силу Росиян в Порт Артурі і Дальнім на 30.000 мужа і гадає, що других 30.000 стереже зелїзницї. Офіцир той був підчас битви під Чемульпо а відтак на кораблї „Асагі" перед Порт Артуром. Студїнь була така, що кораблї вкрили ся були верствою леду. Росийскі кораблї не виходили дальше, як їх могли боронити пушки з фортів. Японцї не могли надивувати ся, що Росияни так незвичайно скоро направляють свої кораблї. Для приміру наводить він „Новика", про котрий Японцї два рази гадали, що він вже не стане до бою. Той офіцир розповідає, що Японцї через цїлий час борби на мори уживали телєґрафу без дрота і він того переконаня, що военні кораблї не будуть вже могли обходити ся без того телєґрафу.

Новинки.

Львів дня 25-го марта 1904.

— **Перенесеня.** Ц. к. Дирекция почт і телєґрафів перенесла офіциялів почтових Альфр. Фідерера з Гусятина до Тернополя, а Ад. Веселого з Тернополя до Перемишля.

— **Презента.** Ц. к. Намістництво надїлило презентою на опорожнену гр. кат. парохію цїсарского надана на Саджавку, станиславівскої епархії, о. Ізид. Бобикевича, дотеперішного завідателя гр. к. парохії в Сучаві на Буковинї.

— **Самоубийство співака.** З Москви доносять, що сими днями віводрав собі житє тенор тамошної опери П. А. Кочиц. Кочиц занедужав на хрипку і побоюючи ся, що утратить голос раз на все, підрізав собі горло бритвою.

— **Динамітний замах на университет** виконано в Одесї. Під будинок университету підложив хтось бомби, з котрих дві експльодували і знищили майже цїлий фронтовий мур. Окрім того найдено девять бомб, що не вибухли. На случай експльозиї всїх одинайцятьох бомб цїлий будинок був би вилетїв у воздух і розсипав ся в румовище. Власти арештували двох студентів, підозрілих о замах. Так доносить анґлїйска ґазета Standard.

— **Із Станиславова** доносять: Вечерницї в память 43 роковин смерти Тараса Шевченка, відбудуть ся в Станиславові в понедїлок дня 28 с. м. в сали тов. ім. Монюшка заходом „Бояна" і прочих місцевих товариств руских. Початок точно о 8 год. вечером. По концертї відбуде ся комерс в реставрациї „Рояль" при ул. Собіского.

— **Не дефравдация а напасть.** Як ми доносили, пропав був в загадочний спосіб лист заставний Товариства кредитового земского, власність фабриканта Цулїянї'го, якнй він мав зложити як вадиюм в львівскім маґістратї. Полиция одержала донесене о тім з маґістрату, котрий зажадав від неї, аби она повідомила всї банки, контори і публичні каси. То повідомлене одержала між иншими і каса краківского маґістрату. Одержавши его, переглянула зараз всї свої цїнні папери і на велике зачудоване найшла лист заставний, глєданий п. Цулїянїм. Отже краківский маґістрат запитав телєґрафічно Цулїянї'го, що то значить, бо той лист заставний долучив був Цулїянї до своєї оферти як вадиюм на роботи для міста Кракова. Аж тепер пізнав Цулїянї свою похибку і вчера явив ся в львівскім маґістратї з оправданем і перепрошенем. Именно пригадав собі Цулїянї, що той сам лист заставний, зложений як вадиюм в львівскім маґістратї в роцї 1900, відобрав ще в тім самім роцї, бо тодїшної его оферти на роботи задля високої цїни не принято.

— **Обманець.** Якийсь обманець незвістного назвиска, що мешкає в Льондонї і підписує ся „Міліонер", висилає — як донесено львівскій полициї — від довшого часу листи, писані по еврейски до жидів в Галичинї і взиває їх до Льондона, аби заключити умову о посередництво в продажи покупного в Австриї товару, особливо мелкі банкирами. За посередництво обіцює обманець заробок 100.000 К за чверть року. Здає ся, що той „міліонер" буде обманцем, або фальшівником банкнотів, котрий хоче в той спосіб стягати з Галичини лакомих на легкий заробок жидів, від котрих вимагає поважні квоти, а відтак полишає легкодушні жертви без гроша в чужім краю. Власти удали ся в тій справі до австрийского консуляту в Льондонї, щоби викрити обманця.

— **О убийство вітця.** Сензацийний процес розпочав ся оногди перед судом присяжних в Люччера в Італії, против трех сестер, що убили свого вітця, богатого шляхтича ді Францеска. По смерти жени жив він з любовницею, котра мала знущати ся над паннами Франческо і в тім добачують причину страшного злочину. Процес викликав в цїлій Італії великий розголос.

— **Дефравдация мінїстра.** З Риму доносять: Величезний розголос викликало тут справоздане посла Сапаритто, дотикаюче буджету мінїстерства просьвіти. Именно довідано ся із справоздання, що бувший мінїстер просьвіти Назі здефравдував більшу часть квоти 300.000 лїрів, призначеної на запомоги і нагороди для учителїв за научні працї. Назі зужив ті гроші на власні потреби.

— **Помер** о. Висаріон Василь Кулик, чина С. В. В. дня 22 с. м., в 54-ім роцї житя, а 24-ім монашества, в монастири у Львові. Похорон відбув ся вчера.

— **Войскова бранка** в окрузї X. корпусу в Перемишли назначена: Для доповняючої команди 9 полку піхоти: в Калуши на днї 13—23 цьвітня; в Рожнітові 25—28 цьвітня; в Долинї 29 цьвітня до 4 мая; в Болехові 5—9 мая; в Стрию 11—18 мая; в Сколїм 20—27 мая; в Журавнї 13—16 цьвітня; в Жидачеві 18—20 цьвітня і в Николаєві 2—23 цьвітня. — Для доповняючої команди 10 п. піхоти: в Перемишли 14—23 цьвітня; в Кривчи 25—27 цьвітня; в Бірчи 29 цьвітня до 4 мая; в Добромили 5—9 мая; в Березові 11—20 мая і в Динові 21—26 мая. — Для доповняючої команди 45 п. піхоти: в Коросні 13—23 цьвітня; в Ліску 25—28 цьвіт-

---

камінний вуголь, а як би вже тепер якийсь приватний підприемець взяв ся добувати вуголь, то не вийшов би на своє, бо машини не уладжені до паленя вуглем, а перехід до того вимагав би цїлковитого перероблення котлів і печий, як на пароходах так і на зелїзницях, що не обійшлось би без неимовірно високих коштів. Бо треба знати, що машини спроваджують ся по найбільшій части із заграницї і они збудовані лиш до паленя деревом а передовсїм брак інжинїрів до будови кораблїв та верфт і варстатів до направи, щоби можна виконати такі роботи.

Сих фактів досить, щоби ще десятками лїт не тикати сибірских покладів вугля і се головно поясняє нам ту причину, задля якої Росия ще не взяла ся добувати сї скарби, хоч їх вже від давна вишукали і розслїдили. Щоби же вуголь везти з глубини краю чи то зелїзницею чи водою до побережа і там его продавати на всхідно-азийских торгах, кошти до того були би за надто великі, навіть хоч би їх виключно водою спроваджувано, щоби в той спосіб видержати конкуренцию з дешевим хоч і не конче добрим японьским вуглем. То можна би робити хиба лиш з вуглем, добуваним близько побережа, именно же з досить добрим камінним вуглем на Сахалїнї. Але сей вуголь поки що не добувають на такі розміри і так дешево, щоби він на всхідно-азийских торгах вуглевих міг инакше дати ся почути як лиш в той спосіб, що відтягає сим торгам росийску Манджурию.

Сторона, котрою тепер їдемо, вкрита густїйше лїсами. Відвертаємо ся тепер від моря; зелїзниця, що доси держала ся досить точно всхідного напряму, завертає тепер переважно на північний захід, коло одного острого закруту щезає з очий Амурский залив а зелїзниця піднимає ся поволи горі легко филистим горбоватим краєм, що тягне ся лївим берегом Суйпуна. Густі, соснові лїси, що виднїють ся перед нами, дали материял на пороги під шини, по котрих котимо ся, а зарослї травою горби, на котрих сторчить множество позрубуваних а ще більше пообпалюваних пнів, поміж котрими денеде видко величезні дерева, тягнуть ся вздовж зелїзницї аж до тих лїсів, що зеленїють ся здалека.

На ліво і право отвирає ся долина і небавком видко вузку срібляcту смугу, що тягне ся в якій переддолинї. Навертаємо в долину Суйпун і доїзджаємо до Раздольної над Суйпуном, що звідси вже сплавний. Жінка офіцира зі своїми любенькими діточками, що їхала зі мною з Владивостока, тут висїдає. Єї чоловік служить при першім баталїонї сибірских стрільців, що стоїть тут залогою. Місцевість ся не має ще навіть 400 душ, а виглядає так, як би то було місто, що має яких 10.000 жителїв, бо доми тут порозкидані далеко по горах. Тут кінчить ся також і почтовий гостинець, що іде від заливу Поссієта. Вже змеркає ся, але сумерк уймає лиш мало краси краєвидови довкола.

Довгий час нема тепер ніякої стациї і ми переїзджаємо вже при сьвітлї місяця попри живописні скали над Суйпуном, котрі висунули зелїзницю аж над сам беріг ріки. Їду самісенький в моїм купе, поїзд, видко, служить майже виключно лиш для місцевого руху.... Вже десять минут по 9 год., ми заїхали перших 100 кільометрів в глубину азийскої цїлечини: Нікольскоє, перша етапа на дорозї до Европи. Місто лежить на цїлий кільометр далеко від двірця. Отже: „Ізвощік!.... Гостінніца!" „Харашо!" Конї пігнали, що аж порох на дорозї закурив ся.

Мій візник завіз мене в порядку до найпершого, як казав, в Никольским готелю і дістав за то рубля. То було, розуміє ся аж надто богато, а він став страшно сварити ся і правив конче більше, аж вийшов господар і казав собі все розповісти. Коли довідав ся, що візник дістав рубля, побіг до сїний, вхопив палицю а вийшовши став его ганьбити; ізвощик відповідав так само, але коли побачив палицю над собою, вдарив конї батогом і пігнав, що аж закурило ся за ним. Я дістав свій „нумер"; треба було за ніч рубля заплатити. Буфетник говорив для відміни також і по нїмецки.

Ґеоґрафічне положенє Нікольска есть незвичайно користне. Се есть і причиною, що місто, котре має 13.000 душ, до кількох лїт дуже розросло ся і розбогатїло та стало найважнїйшою стациєю на усурийскій зелїзници. Тут ворота, що отвирають ся до богатого краю позаду, до полудневої Манджуриї. Правда, що на случай якої хіньскої ворохобнї в Манджуриї було би місто виставлене на небезпечність. Тих 100 кільометрів, що віддїляють его від хіньскої границї, не дають ще великої небезпечности. Але за то се й найважнїйше ґарнїзонове місто в Приморскій. Перед вибухом хіньских непокоїв стояли тут: 1 всхідно-сибірска бриґада стрільцїв, 3 4 і 5 баталїон стрільців, дві батериї польної артилєриї, одна батерия моздїрів всхідно-сибірскої артилєрийної бриґади, бриґада усурийскої кавалєриї і перший полк забайкальских козаків. По хіньскім заколотї ґарнїзон ще більше скріплено.

Нікольскоє есть тим місцем, де сходять ся торговельні дороги з найдальше на всході положених росийских посїлостий: з півночи (край усурийский і приамурский), зі всходу (Владивосток), з полудня (залив Поссієта і Корея) та із заходу (Манджурия і прочі краї, через котрі переходить сибірска зелїзниця). Тай відносини земельні суть тут дуже користні. До того приходить ще й то, що Нікольскоє есть найдальше на полудне положеною росийскою оселею в Сибірі, так що й кліматичні відносини надають місту много обіцюючє становище. Зараз коло самого двірця, положеного поки що більше як на кільометр далеко від перших домів міста,

ня; в Устріках нижних 29—30 цьвітня; в Лютовисках 2—4 мая; в Балигороді 6—9 мая; в Буківску 11—14 мая; в Риманові 16—18 мая і в Сяноці 20—26 мая. — Для доповняючої команди 77 п. піхоти: в Дрогобичи 13—28 цьвітня; в Самборі від 29 цьвітня до 10 мая; в Ст. Самборі 11—18 мая і в Турці 20—31 мая. — Для доповняючої команди 89 п. піхоти: в Судовій Вишни 14—16 цьвітня; в Мостисках 18—23 цьвітня, в Раві рускій від 29 цьвітня до 7 мая; в Яворові 9—14 мая; в Краківци 16—18 мая; в Янові 20—24 мая; в Городку 25—31 мая; в Рудках 9—13 мая і Комарні 14—18 мая. — Для доповняючої команди 90 п. піхоти: в Ниску 5—14 цьвітня; в Лежайску 16—23 цьвітня; в Ланцуті від 25 цьвітня до 2 мая; в Переворску 3—9 мая; в Ярославі 11—24 мая; в Сіняві 26—31 мая; в Чесанові 19—23 цьвітня і в Любачеві 25—30 цьвітня.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Берлин 25 марта. Вчера вечером від'їхало звідси до полудневo-всхідної Африки 17 офіцирів і 400 вояків.

Константинополь 25 марта. Вчера відвідав міністер справ заграничних знову амбасадорів Росиї і Австро-Угорщини та старав ся знову узискати зменшене числа офіцирів заграничних в македоньскій жандармериї. В тій справі мала ся відбути нарада кабінетова.

Софія 25 марта. Борис Сарафов заявив в розмові з одним виднійшим чоловіком, що Европа прийде внеодовзі до переконаня, що інтервенция на Балкані єсть необхідна. Можливість вибуху ворохобні в Македониї не єсть виключена.

Река 25 марта. Король Оскар шведский прибув тут вчера в Абациї інкоґніто під іменем ґр. Гаґена.

Неаполь 25 марта. Цісар Вільгельм приїхав тут вчера рано на яхті „Король Альберт"; італіяньска ескадра повитала его вистрілами з пушок.

Неаполь 25 марта. Цісар Вільгельм вислав до італіяньского короля слідуючу телеґраму: Прийми мою найсердечнійшу подяку за твою сердечну депешу, котру я одержав в хвили в'їзду до красного порту в Неаполи. Памятаючи сердечне приняте, якого я зазнав минувшого року в Римі з Твоеї сторони, зі сторони Королевої і всего населеня, тішу ся, що буду міг знову побачити ся з Тобою. Твій приятель і союзник Вільгельм.

Петербург 25 марта. Росийска аґенция телеґрафічна одержала від ґен. Флуґа з Мукдену таку телеґраму: Анґлійскі вісти о переході Японців через ріку Таґу, о їх стичці з Росиянами і о тім, мов би Японці мали вільну дорогу до Мотіен, суть видумані.

Берлин 25 марта. Із шістьох на водах всхідної Азиї стаціонованих пароходів тутешних властителів закупило росийске правительство два: „Herthe" і „Kronprinz."

Льондон 25 марта. Росийска фльота Середземного моря під командою адмірала Віренюса повістане в Европі до серпня, а відтак з дуже сильною балтицкою ескадрою і трома новими суднами боевими першої кляси попливе на далекий Всхід. З тою фльотою попливе богато кораблів перевозових, що будуть вести вуголь і вісім кораблів добровільної фльоти.

зробила ся вже сама про себе окрема оселя, що служить специяльно для зелїзниці. Там знаходять ся привітні двірки урядників з городцями перед ними, побіч них варстати машинові, варстати будови ваґонів, велкі маґазини для материялів зелізничих, двоклясова школа для дітий урядників від зелїзниці, шпиталь і т. д. Мабуть не треба буде більше чекати, як яких десять літ, щоби місце межи сею оселею а містом заповнило ся домами.

Придивившись в день, робить місто дійстно вражінє дуже скорого розросту. Доми в два ряди творять улиці, на котрих місцями суть деревляні тротоари, а по межи ними багна. Коли їхати возом, то болото бризкає високо в гору, а коли минає другий віз, то таки добре єсть отворити парасолю, бо все-таки вигіднїйше дати єї опісля очистити готелевому слузї, як мити собі самому лице, тим більше при загальній дорожнї води. Великі владивостоцкі доми торговельні, як Кунст і Альберс, Лянґелюте, Чурін і др. мають тут свої філії, а на торговици повно деревляних буд, в котрих Росияни, жиди і Хінці продають всїляку дрібну крамщину. Доми тут по найбільшій части деревляні, мурованих домів тут що найбільше яких двайцять, а між ними красна, висша понад всї доми біла соборна церков, котра однакож за мала для потреб жителів. Крім неї є ще в місті три деревляні церкви, а до них прилучає ся ще четверта посеред оселї коло двірця. Войско стоїть в просторих бараках і касарнях в полудневій стороні міста. Останки старих мурів пригадують казочне королївство Бохая, котрого резиденция мала тут бути. По нім слїдувало королївство Манджурів. Се королївство розбив Чінґіс-хан, а на его развалинах повстала нова манджурска держава Чінґів, що тепер сидять на хіньскім престолї, а котрих в теперішних часах знов Росияни прогнали з їх питоменного краю. Огсе байка про того великого зьвіра, що пожирав менші, щоби его опісля ще більший пожер.

Як же радо був би я ще тепер змінив мій плян подорожи та поїхав з Ніколска до Харбіна, впоперек через Манджурию аж до стациї Кайдалово межи Стрітеньском а Чітою, де так звана всхідно-хіньска зелїзниця сполучає ся з забайкальским шляхом сибірской зелїзниці. Я радив ся в сїй справі буфетника, але він відрадив менї. Він розповів менї, що на шляху Ніколское-Поґранічная (на хіньскій граници) ходять поїзди правильно, але дальше кінчить ся вже всякий правильний перевіз. Можна від біди ще й дальше їхати, але лиш поїздами, що возять робітників, котрі задержують ся на стациях так довго, як їм того потреба. До Харбіна, звідки розходить ся шлях до Порт Артура, Дальнього, Нючванґу, Пекіну і т. д., можна би ще якось сим способом заїхати, може ще навіть аж до Ціцікару. Але відтак треба би їхати дальше через гори (малий і великий Чінґан) кіньми, а то велике питанє, чи всїх не забрали до будови при зелїзниці. На всякий случай була би то незвичайно тяжка дорога, а хоч і то не конче було би мене здержало, то все таки я собі розважив, що менї богато на тім залежить, побачити ті сторони, де сотками літ вела ся о них борба межи Росиєю а Хінцями. Коли так розмавляю з буфетником, стою коло буфету і на росийский лад заїдаю перед вечерою закуску в виді хлїба з кавяром. Хвалю кавяр і довідую ся, що то сьвіжий кавяр з амурского осетра. Коли я так люблю кавяр, каже буфетник, то менї би їхати безусловно горі Амуром. „Там їдять икру таки зараз ложками! Ну, то хиба вже їхати по Амурі, де їдять кавяр таки зараз ложками"!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мукача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·--	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иниші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цїлком змінене виданє) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене виданє 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дїтий 30 с. **Гордїєнко**: Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїнський**: Огород шкільний 1 К. 20 с **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двоспів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малї герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан**: На річках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробован Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).